

kommande. Sted er et dyrt Opholdssted, ligesom vi anerkjende Kjøbenhavn for at være det, hvor selve Livsfornødenhederne, baade hvad Bopæl, Føde og Underhold til Manden selv og hans Familie angaar, ere dyrere, end det er paa de smaa Soldsteder, der til en vis Grad komme Landdistrikternes Forhold nær. Til saadanne Byer regner jeg, som den ærede Ordfører allerede har antydet, frem for nogen Aarhus. Det glæder mig, at den ærede Ordfører har været saa venlig at nævne denne By, jeg for mit Vedkommende vil kun paany bringe i Erindring, at den utvivlsomt maatte tages med, og ligeledes anser jeg det for temmelig givet, at Helsingør kan komme med, hvorimod jeg i Dvrigt maa anse det for tvivlsomt, om en By som Korsør kan komme i Betragtning, naar man tager Hensyn til Forholdene, som de der ere, og navnlig, hvorledes det stiller sig med Hensyn til de Udgifter, der ere forbundne med at leve der. Ikke desto mindre er jeg af den Mening, at der er Grund til at forsøge det Antal, som er givet Finantsministeren et Spillerum til at kunne udvide Lønningen for, saameget mere, som det jo kun er en Bemyndigelse, der gives ham, og ikke noget fast Bud, og som der ogsaa er et Spillerum mellem de to Sætter af Tillæg, hvoraf den ene kun er Halvdelen mod hvad der ligesom bestemmes for Kjøbenhavn. Hvad jeg imidlertid nærmest vilde henvende Opmærksomheden paa, var, at det maa være Meningen og vistnok ogsaa vil opfattes, saaledes af den høitærede Finantsminister, at det er enkelte Soldsteder, hvor man vil være nødt til, hvad enten det nu sker med den høiere eller lavere Sæts, at give omtrent alle de ved dette Soldsted værende Soldassistenter et Bidrag til et bedre Underhold, og derimod ikke i Almindelighed. Det er ikke Meningen med Lovforslaget, at man giver Tillæg til nogle enkelte paa mange forskjellige Soldsteder, spredte om i hele Landet; thi paa den Maade vil den Ulempe, som man vil afhjælpe, ikke blive afhjulpen. Nu tror jeg, at det, for at den høitærede Finantsminister paa en Maade kan udøve en ligelig Rejserdighed i Henseende til at tage alle de Byer med, hvor der trænges til Tillæg, vil være temmelig nødvendigt, at han faar et noget høiere Tal til sin Raadighed,

og jeg vil derfor gjerne slutte mig til et Endringsforslag, stillet til næste Behandling, hvor Grændsen for ham med Hensyn til § 2 noget udvides. Det kan jo nærmest være den ærede Ordfører for Forslagsstillernes Sag at gjøre nogle Bemærkninger til, hvad den ærede sidste Taler anførte om Muligheden for at faae denne Lov bragt i Virksomhed i Aar, selv om Finantsloven ikke kommer tilbage hertil; men jeg vil tilstaa, at jeg har havt den Formening, at naar en Lov som denne blev vedtagen, saa vilde den høitærede Finantsminister anse sig for berettiget til at afholde det Beløb, som denne Lov medfører, og opføre det paa Tillægsbevillingsloven for det løbende Aar. Naar dette ikke kunde lade sig gjøre, saa skjønner jeg ikke rettere, end at vi ellers mange Gange vilde komme i Forlegenhed her i Thinget med Hensyn til at vedtage Love; naar Rigsdagen undertiden sidder flere Maaned, efter at Finantsloven er endelig vedtagen og udfommen. Jeg skjønner altsaa ikke, at der vil være nogen Vanffelighed. Jeg skal for Dvrigt til næste Behandling, dersom der kommer Endringsforslag af den Natur, som jeg haaber, yderligere dokumentere de virkelige analoge Tilfælde med Kjøbenhavn, som der findes i Aarhus, og skal kun denne Gang stadfæste, hvad den ærede sidste Taler sagde, at "Aarhus har meldt sig".

A. Sage: Det forekommer mig, at den ærede Formand for Finantsudvalget talte rigtig og godt, og jeg takker ham for hans Forredrag. Dersom jeg skal stemme for, at dette Lovforslag skal gaa videre, maa jeg først høre en Erklæring fra den høitærede Finantsminister om, at han ønsker, ja, at han bejgerer denne Sum for at kunne lægge til Gagerne for Soldassistenterne her i Kjøbenhavn med videre; den høitærede Minister maa, for at jeg skal gjøre det, finde det nødvendigt at give Soldassistenterne de foreslaaede Tillæg, det vil med andre Ord sige, at han maa finde det nødvendigt allerede nu, midt i Februar Maaned 1872, at forandre Loven af 2den Juni 1870, som traadte i Kraft den 1ste Oktober 1870. Det forekommer mig, at der maa være overveieende Grunde for at foretage en saadan